

Kostel sv. Martina ve Úšesubově jest jedním z nejstarších v celém Plzeňském kraji. Není však pamětník, který by pamatoval větší opravu kostela. Proto již po mnoho let pustne a chátrá. O opravu kostela a její financování pokusil se pan farář Antonín Kindl z Čisté, kamž zdejší kostel patří jako kostel filiální. Sehnal i značné finanční prostředky, ale protože byla válka - druhá světová (1939-1945), zakázali Němci, kteří tehdy naše zemi okupovali veškeré opravy a stavby, které nebyly pro vedení války důležitě. Tím se také stalo, že kostel opravou nebyl a shromážděné peníze byly v záložené jako vázaná měna a nebylo lze jich použít.

Celou záležitost opravy kostela, který ohrožoval již bezpečnost na hřbitově, který kolem kostela se zakládal uviděl opět v život p. farář Vlnš z Kralovic, po něm p. kaplan Kloubec, ale ani oni práci nedokončili, protože podle pověsti utekli oba na hranice. Památkový úřad věnoval na opravu kostela 150 000 Kčs na přímluvu Frídačina Macháčka, archíváře měst. Plzně n.v. Provedena také prohlídka kostela a zjištěna naléhavá potřeba oprav. Ale ani potom se nekašálo, protože nebylo pracovních sil.

Teprve krajský národní výbor v Plzni zadal opravu střešiny a věže kostela komunálnímu stavebnímu podniku v Kralovicích za částku 209.000 Kčs. I zde však to bralo velkého, protože opět chyběly pracovní síly.

Konečně, když snístu národní výbor a p. farář Josef Hermačch se o první pracovní síly postarali, začalo se s opravou kostela dne 9. října 1950.

Jako první pracovníci na opravě věže to jest krytiny věže byli:

Václav Dyršmid, tesař z Kožlan

Antonín Šrajer, tesař a rolník z Čisté

Václav Tomeš, dělník z Kožlan a

Josef Novotný, dělník ze Všesulova čp. 24.

Ti shodili krytinu věže a z části se střechy kostela, opravili a nahradili špatné části krovu a pobili věž kostela, které dne 23. října 1950 mohla být kopule, do které se vkládá jako namáštěná listina, na věž vytažena a připevněna. Tuto kopuli z mosazi a zbytek ze zinkového a pozinkovaného plechu zhotovil a na věž připevnil

Václav Kraus, klempíř z Čisté,

ktejž pracoval dosud samostatně mimo komunální podnik. Takových soukromých podnikatelů v této době bylo již málo, protože snahou nynější vlády bylo omezení soukromého podnikání ~~omezit~~ na nejmenší míru, aby veškeré riziko z práce přlynuly do společné státní pokladny a tím, měly všechny riziko zvýšit blahobyt všech občanů.

Z téhož důvodu byly zestátněny dohy, továrny, banky a

pojišťovny a zakládána jednotná zemědělská družstva (J.Z.D) po vzoru ruských kolehozů. Také u nás ve Věsu-  
lově bylo takové družstvo utvořeno, ale dosud všichni  
pracovali jednotlivě, jen část pozemků, kterou nikdo  
nechtěl obdělávat, obdělávalo J.Z.D společnou prací.

První doba ukáže, zda toto zařízení vlády, které bylo  
plánováno v pětiletce (1948-1953) bude ku prospěchu ce-  
lého národa, protože mezinárodní napětí mezi zápa-  
dem a východem brzdí všechny snahy o zvýšení zů-  
vodní úrovně v naší republice.

Bližší zprávy a popis prací na kostele uvedu kro-  
nikou, kterou jako obecní kronikář píši a připojím i  
fotografie kostela před opravou, při opravě a po omá-  
vě.

Tím končím svůj krátký záznam a připojím i  
seznam všech občanů včetně dětí a jejich bydliště dle  
popisných čísel a dle rodin. Snad budoucí pokolení  
bude zájmat tento záznam, který jsem pořídil na-  
rychlo poslední večer před vyložáním kopule na  
věž kostela.

Ve Věsulově, dne 23. října 1950.

Zapsal

Otakar Khop,  
ředitel národní školy  
jednotřídni ve Věsulově.

Na namít připojují i listek razítka školy a  
místního národního razítka a připojují i všechny  
mince, které sloužily jako platidlo v této době. Jsou  
to mince staré i nové, ale všechny jsou platné.

Právo čenou tuší a redisonovým perem  $1/2$  mm,  
aby záznam byl kvalitnější.

nejstarším občanem Veselova jest Spurný Josef,  
narozemý 16. 8. 1865.

nejmladším občanem jest Zdeněk Fopka, narozemý  
28. 4. 1950.